

دلار ۴۲۰۰ تومانی برای شکر خلاف اقتصاد مقاومتی است

در شرایط اضطراری فعلی با تصمیم‌های نادرست تیشه به ریشه تولید داخلی قند و شکر می‌زنند.

بر اساس برخی شنیده‌ها قرار است برای واردات قند و شکر ارز ترجیحی - هر دلار معادل ۴۲۰۰ تومان - که با ارز آزاد و بازار فاصله بزرگی پیدا کرده است اختصاص داده شود که این می‌تواند یک زنگ خطر باشد. در وضعی که هزینه‌های تولید قند و شکر به دلیل عدم تعادل‌ها در بازار کار و بازارهای دیگر به زیان تولید شده است دادن ارز ترجیحی برای واردات ریشه به ریشه تولید داخل می‌زند و برخلاف اقتصاد مقاومتی است.

از اصول اقتصاد مقاومتی یکی هم این است که پایداری و تاب‌آوری تولید محصولات مورد نیاز کالاهای راهبردی افزایش یابد و این ممکن نیست مگر اینکه همه نهادها، سازمان‌ها و دستگاه‌ها به اهمیت موضوع پی برده و همه تلاش خود را برای اجتناب از این اقدام انجام دهند. شاید گفته شود که این کار با هدف حمایت از مصرف‌کنندگان انجام می‌شود، اما این توجیه غیرمنطقی است و چغندرکاران و نیشکرکاران را به مصاف همتایان خود در سایر نقاط جهان می‌برد در حالی که اکثریت دهقانان ایرانی فاقد حمایت‌های کافی هستند. اقتصاد مقاومتی معنایش این است که اگر حتی کمی زحمت می‌دهد آن را با دل و جان قبول کنیم و دستاوردها را قربانی منفعت‌های کوتاه‌مدت نکنیم.

اقتصاد مقاومتی که اکنون در کنار برنامه توسعه ششم یکی از اسناد مهم اجرایی در بالاترین سطح اقتصاد ایران به حساب می‌آید شامل اهداف، رویکرد، راهکارها و برنامه‌هایی است که باید به دقت بررسی شده و راه را بر تفسیرهای غلط از آن ببندیم. برخی افراد از اقتصاد مقاومتی این تفسیر را دارند که باید کالاهای مورد نیاز شهروندان با هر قیمت و از هر مسیر تأمین شود تا سطح پایداری جامعه افزایش یافته و از درجه و سطح نارضایتی‌های اجتماعی کاسته شود. اما این تفسیر منطبق با روح کلی اقتصاد مقاومتی نیست و تنها برخی از جنبه‌های کم‌اهمیت را شامل می‌شود.

اکثریت کسانی که اقتصاد مقاومتی را طرحی بزرگ برای افزایش درجه خوداتکایی معقول و اقتصادی به منابع داخلی می‌دانند اما اعتقاد دارند که برای افزایش پایداری تولید ملی برخی کارها هست که نباید انجام داد. به طور مثال در وضعی که تولید برخی محصولات اساسی در مسیر رشد و پیشرفت قرار دارد و در یک قدمی آستانه فتح قله خودکفایی است را نباید به بهانه‌ای کوچک قربانی کرد.

تولید قند و شکر در داخل با زحمت، برنامه‌ریزی و پیگیری‌های خستگی‌ناپذیر بخش تولید و البته دولت یازدهم و دوازدهم به نقطه امن رسیده است. متأسفانه این روزها می‌خوانیم و می‌شنویم که برخی از مدیران دستگاه‌ها و سازمان‌های دولتی

سرمقاله

آمار اعتمادساز ضرورت اجتناب‌ناپذیر

بهمن دانائی

حرکت در هر مسیری از سوی افراد، سازمان‌ها و جامعه‌ها در هر عصر و دورهای نیازمند تأمین برخی الزامات و ابزارها و امکانات است که بدون آنها حرکت میسر نخواهد بود. به طور مثال حرکت به سوی توسعه اقتصادی در هر جامعه‌ای نیازمند نقشه راه برای یک دوره میان‌مدت است که باید مطابق با اهداف، رویکرد و برنامه‌های نهفته در دل آن نقشه راه آماده شود تا توسعه به نتیجه مطلوب برسد. تجربه جامعه بشری نشان داده است که داشتن اطلاعات دقیق، بهنگام، کارشناسانه و تهیه شده بر پایه دانش و تخصص و تجربه بدون تردید یکی از الزامات هر کاری از جمله توسعه است. آمار و اطلاعات همچون چراغ راهنمایی‌اند که به هر نهادی امکان می‌دهد با استناد به آنها بداند که برای برداشتن گام بعدی چه کاستی‌هایی دارد و کدام نقاط را می‌توان نقاط قوت تلقی کرد. هر فعالیت همه سویه و بزرگ و حتی فعالیت در هر رشته صنعتی و اقتصادی بدون وجود آمارهای دقیق و کارشناسانه به بیراهه کشیده می‌شود.

ادامه در صفحه ۳

یادداشت

چشم انداز نیمه دوم سال چیست؟

محمد صادق جنان صفت

اکثریت بازرگانان، صنعتگران و فعالان اقتصادی که در نشست آخر هیأت نمایندگان اتاق بازرگانی ایران حاضر بودند، با رفتار و گفتار خود نشان دادند از سیاستگذاری اقتصادی دولت در حوزه‌های گوناگون خشمگین و ناراضی‌اند. دولت دوازدهم از زمستان ۱۳۹۶ با شرایط ویژه‌ای در سمت تقاضای ارزهای معتبر به ویژه دلار آمریکا مواجه شد و شاهد رشد فزاینده برای دلار بود. دولت در زمستان پارسال می‌توانست با آزاد کردن بازار ارز اجازه دهد قیمت‌ها در نقطه تعادلی غیردستوری و در هر روز خود را اثبات کند. بدون تردید این سیاست می‌توانست بازار ارز را در وضعیت تازه‌ای قرار دهد که به احتمال زیاد و در بدترین وضع، قیمت هر دلار آمریکا در جایی می‌ایستاد که امروز ایستاده است. در این شرایط بدون تردید تقاضاهای تازه به ویژه از سوی خانواده‌ها اتفاق نمی‌افتاد و تقاضا برای دریافت ارز مسافرتی نیز اندازه متعادلی به خود می‌گرفت و عرضه ارز از طرف دارندگان ارز با سادگی و با توجه به قیمت تعادلی اتفاق می‌افتاد.

ادامه در صفحه ۲

در صفحات دیگر می‌خوانید:

این روزها ارزش کار
معلوم می‌شود

صفحه ۸

تخصیص ارز ۴۲۰۰ تومانی برای
واردات شکر خام توجیه ندارد

صفحه ۶

واقعیت‌های آماری بازار
شکر جهان

صفحات ۵ و ۴

این بار فریب ترفندهای
ران‌ت‌خواران را بی‌اثر می‌کنیم

صفحه ۴

چشم انداز نیمه دوم سال چیست؟

ادامه از صفحه اول

شوربخانه این کاری که عقل و منطق اقتصادی آن را تأیید می‌کرد انجام نشد و دولت معلوم نیست با مشورت کدام فرد یا گروه در داخل دولت یا بیرون از دولت راه ناصواب عرضه ارزی ارزان‌تر از بازار را در زمستان دنبال کرد و هدر دادن دلارهای با زحمت به دست آمده را رسمیت بخشید. پس از سپری شدن دومین دهه از فروردین ۱۳۹۷ نیز دولت و بانک مرکزی اشتباه قبلی را این بار در ابعاد بزرگ تکرار کردند و با تعیین قیمت هر دلار ۴۲۰۰ تومان بار دیگر حراج ارزهای در اختیار خود را ادامه داد. اما دولت حالا متوجه شده است خطای بزرگی انجام شده و می‌خواهد جبران مافات کند و از واردکنندگان مابه‌التفاوت می‌خواهد... اگر فقط همین یک نمونه از تصمیم‌گیری دولت دوازدهم در کانون توجه قرار گیرد و از طرف کارشناسان، فعالان اقتصادی و اقتصاددانان کالبدشکافی شود می‌توان به عمق فاجعه در نظام تصمیم‌گیری دولت رسید. در چند ماه سپری شده رخداد دیگری که وضعیت کسب و کار ایرانیان را در بدترین شرایط قرار داده است بازگشت روح تحریم‌هاست.

کارنامه تحریم در همین مدت به اندازه‌ای ترسناک بوده و هست که فعالان اقتصادی و از آن مهم‌تر شهروندان را اندوهگین‌تر از هر زمان دیگر کرده است. حالا این پرسش عمومی در میان جامعه صنعتگران ایرانی پدیدار شده است که پس از این چه خواهد شد و دست‌کم می‌خواهند بدانند روزگار تا پایان امسال چه خواهد شد. واقعیت این است که با کمال تأسف باید نوشت اگر سیاستگذاری‌های اقتصادی همان باشد که پیش از این دیدیم و اگر شرایط سیاست خارجی همین باشد که می‌بینیم روزگار اقتصادی بدتر خواهد شد. این نوشته قصد ندارد در مزرعه کسب و کار فعالان اقتصادی و ذهن و اندیشه آنها بذر یأس و ناامیدی بپاشد، اما ایجاد امید واهی نیز همان آسیب‌ها را دارد. فعالان اقتصادی اکنون در بزنگاه تاریخی ایستاده‌اند که یک

تصمیم اشتباه می‌تواند همه داشته‌ها و دارایی‌های انباشت شده آنها را که در مسیر ایجاد شغل و درآمد برای خانواده‌ها و جامعه ایرانی است را به سوی کم‌ارزش‌تر شدن سوق دهد. هر تصمیم اشتباه در این روزها که فشارهای داخلی و خارجی احتمال آن را افزایش می‌دهد، آینده پرمخاطره‌ای را برای صنعتگران رقم خواهد زد. پس چه باید کرد؟

یکی از مهم‌ترین اقدام‌ها در این روزهای سخت که یک ضرورت اجتناب‌ناپذیر است، ماندن در محافل و مجامع کارفرمایی و تشکل‌های اقتصادی و آگاه شدن از تحولات روز به روز در حوزه تصمیم‌های سیاسی و اقتصادی دولت و سایر قواست.

یادمان باشد دور بودن از اخبار، گزارش‌ها و تحلیل‌های ارائه شده از سوی کارشناسان و فعالان اقتصادی می‌تواند احتمال اشتباه در تصمیم‌گیری را افزایش دهد. اما این همه کاری نیست که باید صورت پذیرد و در کنار آن باید تاجایی که توانایی و دانایی وجود دارد حرف زد، نوشت و به دولت و سایر قوا هشدار و آگاهی داد. فعالیت در حوزه کارشناسی این روزها بهترین ابزار برای اثرگذاری بر تحولات آتی است. نباید گمان کرد که کارشناسان دولتی بر

همه چیز تسلط دارند و همه راه‌ها را می‌شناسند و همه گره‌های کور را شناسایی کردند. ممکن است یک راه‌حل کوچک که در ذهن یک فعال صنعتی است در عمل به باز شدن گره‌ها کمک کند. بنابراین باید در صحنه حاضر بود و با هوشمندی، درایت و دلسوزی راه‌های برون‌رفت اقتصاد کلان از چاهی که در آن افتاده است را به مدیران یادآوری کرد. اگر یک صنعتگر در هر اندازه از فعالیت صنعتی بتواند در اندازه‌ای که دارد منشاء اثرگذاری باشد هزاران هزار صنعتگر اثراتی قابل توجه بر مجموعه رفتارهای دولت به جای می‌گذارند. یادمان باشد که بی‌تصمیمی و عدم قطعیت بدترین تصمیم است و اینجا نباید به قاعده گذر زمان همه چیز را حل می‌کند بسنده کرد. آنچه اما می‌توان در این فضای تیره و تاریک برای چند ماه آینده دید را شاید در چند مورد مشخص بتوان خلاصه کرد. نکته نخست این است که با توجه به مجموعه شرایط و رفتارها و گفتارهای ایران و آمریکا به مثابه دو قطب نبرد فعلی، انتظار برای بهبود وضعیت در کوتاه‌مدت، انتظار درستی نیست. به نظر می‌رسد جنگ اقتصادی آمریکا علیه ایران تشدید شود و روش‌ها،

متدها و راهبردهای تازه برای پیروزی در نبرد حیثیتی برای هر دو طرف تازه و تازه‌تر خواهد شد. به این ترتیب صنعتگران ایرانی باید با توجه به این سناریو، هر برنامه‌ای برای بقا دارند را تدوین و در دستور کار و اجرا قرار دهند. این یک مسأله بسیار بااهمیت است که باید در معادلات فعالان صنعت گنجانده شود. در سیاست داخلی و سیاستگذاری اقتصادی نیز با توجه به تجربه سال‌های اخیر و حتی تجربه دولت‌های قبلی نباید انتظار بهبود در روش‌های تصمیم‌گیری را دامن زد. مدیران صنعت و اقتصاد ایران نشان داده‌اند در روزهای سخت به جای اینکه منافع اقشار و گروه‌های گوناگون را در صدر توجه قرار داده و بر اساس این اولویت تصمیم‌گیری کنند، منافع سیاسی دولت را بر همه چیز اولویت می‌دهند. بنابراین توصیه می‌شود که صنعتگران، این مقوله را نیز جدی فرض کرده و راه را از بیراه تشخیص دهند. در صورت سخت‌تر شدن شرایط کار برای دولت، احتمال اتخاذ هر تصمیم شدید را باید داشت. واقعیت این است که دولت حتی کارهایی را می‌تواند انجام دهد، که در ذهن نمی‌گنجد و در شرایط عادی انتظار نداشته‌ایم.

چون روز روشن است، اهمیت آن دیده نمی‌شود

قدرت چانه‌زنی در برابر دیگر کشورهاست. پایه دوم نیز این است که حمایت از تولید ملی راه وابستگی ایران به سایر کشورها را مسدود می‌کند و استقلال ملی به دست می‌آید و این یک ارزش است.

در میان کالاهایی که باید از آنها حمایت شود برخی کالاها مثل گندم، برنج و شکر به دلیل اینکه مصرف روزانه میلیون‌ها ایرانی است و امنیت غذایی آنها را تأمین می‌کند دارای اهمیت هستند. به همین دلیل است که حمایت از تولید قند و شکر به دلیل اینکه ده‌ها هزار شغل مستقیم و غیرمستقیم در صنعت و در مزرعه‌ها و در روستاها ایجاد کرده است و همچنین مانع از وابستگی کشور می‌شود یک ضرورت اجتناب‌ناپذیر شده است و از این دو منظر است که نباید موضوع حمایت از تولید داخلی قند و شکر را یک امر ساده انگاشت. با توجه به اینکه تولید داخلی قند و شکر مانع از خروج ارزهای گران‌بها نیز می‌شود ضرورت حمایت از تولید قند و شکر باز هم بیشتر به چشم می‌آید. متأسفانه این مسایل به رغم اینکه اهمیت آن مثل روز روشن است چندان به چشم نمی‌آید و فقط وقتی نیست اهمیت آن آشکار می‌شود.

تولید کالاهای راهبردی برای برتری‌جویی سیاسی استفاده می‌کنند. به این ترتیب حمایت از تولید ملی دو بنیاد دارد که نخستین آن رشد و توسعه اقتصاد و پیامدهای آن یعنی ایجاد شغل، درآمد، آسایش و آرامش خاطر شهروندان و افزودن بر

«تولید ملی» یکی از بحث‌برانگیزترین مقوله‌ها در اندیشه و عمل اندیشمندان، مدیران سیاسی جامعه و افراد و گروه‌های علاقمند به بحث‌های مرتبط با اقتصاد سیاسی و سرانجام فعالان اقتصادی است. برخی افراد باور دارند که «تولید ملی» معنایی ندارد و باید با چشم‌هایی مداراجویانه به جهان نگاه کرد و توجه داشت که منفعت شخصی و بنگاهی می‌تواند کارها را سامان دهد و بازار جهانی پدیدار کند که هیچ کشور نیازمندی نباشد که نتواند کالای مورد نیاز خود را فراهم کند.

این یک دیدگاه سازگار با جهانی‌سازی است که دنیا را در صلح و صفا می‌بیند و تصور می‌کند دنیا محل آشتی و درستی است، اما یک نگاه دیگر این است که می‌گوید «تولید ملی» یک مقوله واقعی است و تحت هر شرایطی باید آن را در دستور کار و حمایت قرار داد. باورمندان به مقوله تولید ملی از این منظر باور دارند که حمایت از تولید ملی و تقویت چرخه تولید کشور به طور مستقیم بر رفاه اقتصادی خانوارها اثر می‌گذارد و با ایجاد شغل و درآمد پایدار مانع از ناهنجاری‌های سیاسی و اجتماعی می‌شود. بنابر اعتقاد گروه دوم، کشورهای جهان را نباید یکپارچه دید چون برخی کشورها از برتری خود در حوزه

تولید در شرایط تحریم جدید و نگاه امنیت اقتصادی

ماهانامه امنیت اقتصادی که از سوی مؤسسه تحقیقاتی تدبیر اقتصاد منتشر می‌شود و گزارش‌های تحلیلی از مهم‌ترین مسایل روز اقتصادی ایران را از دریچه امنیت نگاه می‌کند، در شماره ۵۳ خود در شهریورماه امسال چندین گزارش درباره آثار تحریم جدید بر فعالیت‌هایی مثل برق، نفت و تولید صنعتی را برای علاقمندان به مسایل اقتصادی از زاویه امنیت اقتصادی تهیه و منتشر کرده است.

آنچه در زیر می‌خوانید نگاه این ماهنامه به بخش تولید صنعتی در شرایط جدید است در انتهای مطلب تفسیر نشریه شکر مرتبط با موضوع یادشده و توجه اکید به صنعت قند و شکر است که باید در کانون توجه قرار گیرد.

ملاحظات امنیت اقتصادی

با توجه به اینکه عملکرد مثبت بخش تولیدات صنعتی یکی از اصلی‌ترین عوامل اثرگذار بر تسریع روند توسعه‌یافتگی هر کشور به شمار می‌آید، از این رو، باید نسبت به عوامل و سیاستگذاری‌های داخلی و خارجی مؤثر بر آن، حساس بود تا جایی که می‌توان گفت، امنیت اقتصادی کشور به شدت وابسته به رکود و رونق آن است. با توجه به آمارهای موجود می‌توان دریافت که دستیابی به توافق هسته‌ای و امضای برجام به رشد بخش صنعت در سال‌های اخیر منجر شده و میزان تولیدات بخش صنعتی را افزایش داده است، زیرا بهبود مناسب بین‌المللی از طریق بهبود امنیت اقتصادی کشور موجب افزایش انگیزه سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی در کشور می‌شود. حال، چنانچه شاهد اعمال تحریم‌های جدید اقتصادی علیه کشور باشیم، به تبع، انگیزه سرمایه‌گذاران برای ورود به این بخش کاسته می‌شود و سرمایه‌گذاران خارجی نیز به دلیل ایجاد تنگناهای اقتصادی که از طرف دولت آمریکا اعمال خواهد شد،

ناگزیر به خارج کردن سرمایه خود از ایران هستند. به همین دلیل، شاهد تضعیف بخش تولیدات صنعتی در کشور خواهیم بود که این موضوع امنیت اقتصادی کشور را تهدید می‌کند. از سوی دیگر، با عنایت به اینکه رونق بخش صنعت به ایجاد اشتغال پایدار منجر می‌شود و صنعت بخش زیادی از اشتغال کشور را به خود اختصاص داده است، در صورتی که اعمال تحریم‌ها به تضعیف این بخش و رکود و تعطیلی واحدهای تولیدی در کشور منجر شود، به افزایش شمار بیکاران و در نهایت، بروز برخی نارضایتی‌ها در کشور می‌انجامد و زمینه بعضی اعتصابات کارگری و تجمع‌ها را فراهم می‌آورد. همچنین می‌تواند زمینه‌ساز روی آوردن نیروی بیکار کشور به مشاغل کاذب شود. از این رو، باید گفت، تعطیلی واحدهای صنعتی می‌تواند در نهایت، تبعات اقتصادی و اجتماعی فراوانی برای کشور داشته باشد. همچنین با تعطیلی بخش‌های مختلف تولیدات صنعتی، میزان اتکا به تولیدات داخلی کاهش می‌یابد و کشور همواره نیازمند واردات محصولات کشورهای

خارجی خواهد بود. این موضوع علاوه بر اثراتی مانند خروج ارز از کشور، موجب کاهش توان رقابت‌پذیری تولید داخل می‌شود و میزان آسیب‌پذیری کشور را در مقابل نوسانات خارجی بالا می‌برد. به همین دلیل، اعمال تحریم‌های خارجی می‌تواند بیشترین ضربه را به بدنه اقتصادی کشور وارد آورد تا جایی که این مشکلات می‌تواند به کاهش مشروعیت نظام منجر شود. یکی دیگر از آسیب‌هایی که می‌تواند با اعمال تحریم‌های خارجی و تضعیف بخش تولیدات صنعتی به کشور وارد شود، وابستگی کشور به واردات کالاها و تأمین آن از طریق قاچاق است. اگرچه در سال‌های اخیر شاهد برخی فعالیت‌های سیاستگذاران برای رفع مشکلات این بخش و جلوگیری از قاچاق در کشور بوده‌ایم، اما با اعمال تحریم‌های شدید خارجی انتظار می‌رود، در صورت عدم ممانعت درست از ورود کالای قاچاق به داخل مرزهای کشور و از سوی دیگر، عدم توان تولید داخل، محیط امن اقتصادی برای فعالیت فعالان اقتصادی از بین برود.

صنعت قند و شکر

صنعت قند و شکر همه ویژگی‌های تولید صنعتی را در بخش فرآوری از چغندر و نیشکر به شکر را دارد. به همین دلیل بر ملاحظات امنیت اقتصادی که در بالا به آن اشاره شد ملاحظات امنیتی غذایی را نیز می‌توان به آن اضافه کرد. قطع روند فزاینده تولید داخلی شکر به هر دلیل از جمله تحریم اقتصادی ضمن اینکه وابستگی ایران به خارج برای تأمین یکی از کالاهای استراتژیک را افزایش می‌دهد بلکه می‌تواند موجب برخی آسیب‌ها شود. احتمال بیکار شدن هزاران چغندرکار و نیشکرکار در سراسر ایران به ویژه استان خوزستان را نیز افزایش دهد. بنابراین مدیران دولت در سطوح بالا به ویژه مدیران اقتصادی و سیاسی باید مراقب باشند تا ایران از این ناحیه آسیب نبیند. یادمان باشد که رها کردن تولید چغندر قند و رویکرد غلط به جایگزین کردن کشت سیب‌زمینی به جای چغندر قند در اواخر دهه ۱۳۸۰ چه پیامدهای ناچوری داشت.

آمار اعتمادساز ضرورت اجتناب‌ناپذیر

ادامه از صفحه اول

مدیران بنگاه‌های تولیدکننده قند و شکر و انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر سابقه نزدیک به نیم قرن تولید آمار از مراحل گوناگون صنعت قند و شکر از مرحله کاشت و برداشت محصولاتی مثل چغندر قند و نیشکر در مزارع پرشمار کشور دارند و از طرف دیگر نسبت به تجارت خارجی شکر با حساسیت عمل کرده و آمار و اطلاعات مربوط به این بخش را با دقت تمام از همه منابع و مراکزی که در این کار دخالت دارند و جزو وظایف قانونی‌شان است دریافت و آنالیز می‌کنند. انجمن صنفی و کارخانه‌های قند و شکر مطابق با عرف و عادت پسندیده، آمار و اطلاعات مرتبط با تولید را نیز در زمان مناسب و با دقت و کارشناسی جمع‌آوری می‌کند. این اطلاعات و آمار که اسنادی تاریخی به حساب می‌آیند و با وسواس علمی - کارشناسی بالایی تهیه می‌شود و کمترین خطا را نسبت به آمارهای مشابه دارد تا همین امروز از مهم‌ترین آمارهای تولیدشده در یک فعالیت است که از طرف یک نهاد غیردولتی تهیه و در اختیار دولت قرار می‌گیرد. امانتداری علمی - کارشناسی در تولید آمار قند و شکر موجب شده است

نیروی خود را برای اعتمادسازی و فزاینده کردن درجه اعتماد میان نهادهای دولتی و کارخانه‌ها و بنگاه‌ها قرار داده است و به همین دلیل است که با کمترین ضریب خطا راه را برای تصمیم‌گیری در قند و شکر هموار کرده است. متأسفانه برخی اوقات شاهد هستیم که افرادی در بدنه دولت اقدام به بازگویی برخی اطلاعات نادرست در جامعه شده و آمارهای مخدوش به رسانه‌ها می‌رسانند و موجب دردسر می‌شوند. بدیهی است که چنین افراد و سازمان‌هایی در فرآیند انجام کار به مرور از چرخه تصمیم‌گیری خارج خواهند شد، اما تا آن روز ممکن است برخی گمراهی‌ها را فراهم کنند. واقعیت این است که تولیدکنندگان قند و شکر نیک می‌دانند که دادن اطلاعات مخدوش شاید در کوتاه‌مدت برخی منافع زودگذر را داشته باشد اما در بلندمدت زیان خالص خواهد بود و خوشبختانه به همین دلیل آمارهای تولیدی در بالاترین درجه اعتماد قرار دارند. امید است همه کسانی که به هر دلیل در صنعت اصیل قند و شکر در هر منصب و مقام و در هر موقعیتی فعالیت دارند ضرورت تولید آمار اعتمادساز را به مثابه بالاترین اولویت کاری در مرکز توجه قرار دهند.

که مجلس قانونگذاری کشور، سازمان‌های نظارتی و اجرایی و بخش‌های مختلف دولت بدون دغدغه به آنها مراجعه کنند. با توجه به اینکه آمار، چراغ راهنمای تصمیم‌سازان و تصمیم‌گیران کشور است و اگر خدای‌ناکرده در تولید و توزیع و ارائه آن جانبداری و رفتار غیرمسئولانه حاکم باشد می‌تواند به فاجعه منجر شود همه افراد و سازمان‌ها باید مراقب این مسئله باشند. این یکی از بدترین کارهاست که به دلیل داشتن یک مسئولیت مقطعی در یک دوره از فعالیت، افرادی باشند که با ارایه آمارهای مخدوش و فاقد نزاکت آماری، شرایط را سخت کنند. افراد و سازمان‌هایی که به هر دلیل در جایی مسئولیت دارند و ممکن است این مسئولیت در دوره بعدی به فرد دیگری داده شود نباید برای اینکه حرفی زده باشند موجب تصمیم‌سازی غلط شده و بنیان آمارهای کارشناسانه را سست کنند. این کار با هر هدفی که باشد می‌تواند آسیب بزند و موجب گم کردن راه از بیراهه خواهد شد و در یک فرآیند زمانی به جایی می‌رسیم که برگشت به نقطه اعتماد سخت می‌شود. انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر با درک دقیق از اهمیت تولید آمارهای مربوط به این صنعت همه

واقعیت‌های آماری بازار شکر جهان

سال ۱۵-۲۰۱۴ معادل ۳۸ کیلوگرم بوده است که این رقم در سال ۱۹-۲۰۱۸ تثبیت می‌شود. در مقابل مصرف سرانه شکر در آفریقا در سال زراعی ۱۵-۲۰۱۴ معادل ۱۸ کیلوگرم (سراست شده به بالا) بوده است که در سال زراعی ۱۹-۲۰۱۸ نیز تقریباً همین اندازه است. بر اساس این آمار، بیشترین سرانه با ۴۷ کیلوگرم مربوط به آمریکای جنوبی و کمترین سرانه مربوط به آفریقا با ۱۸ کیلوگرم برای هر نفر می‌باشد.

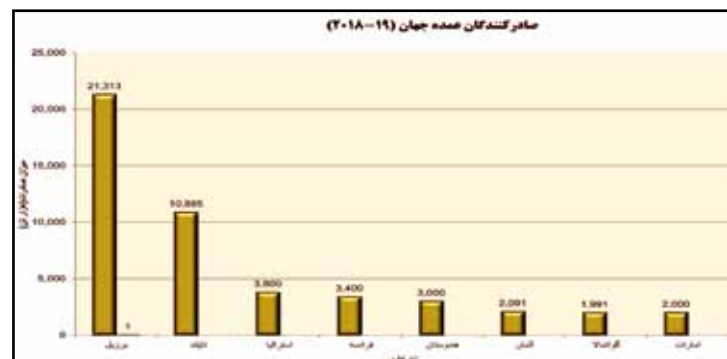
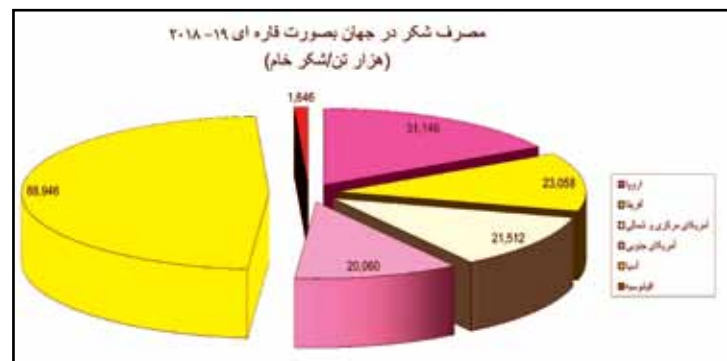
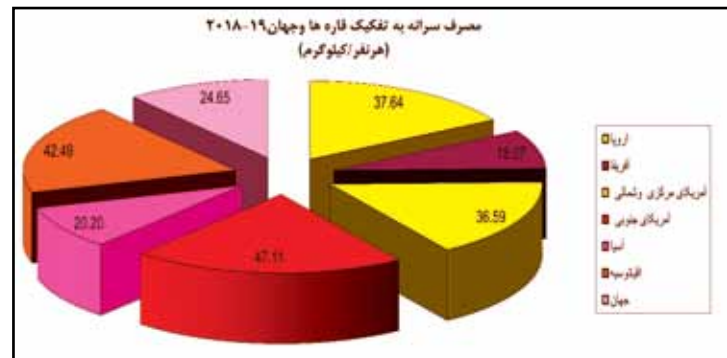
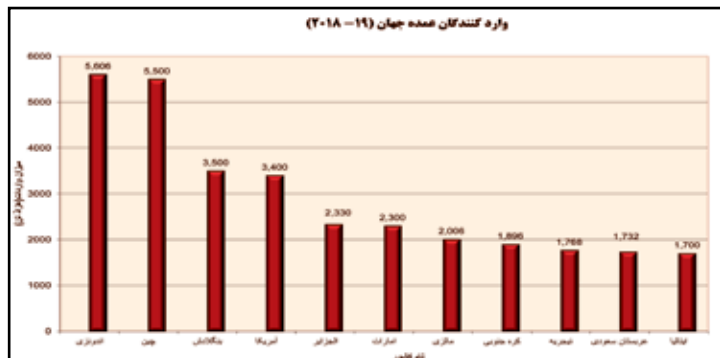
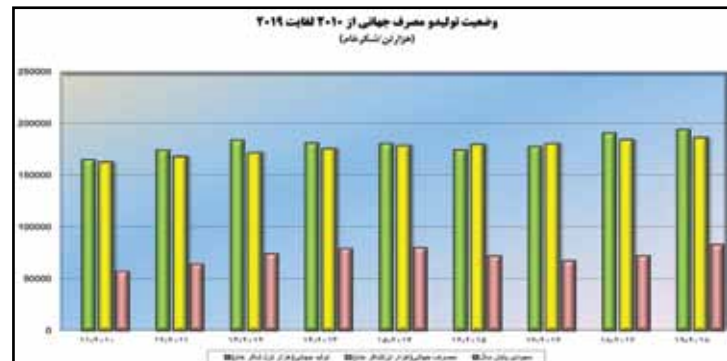
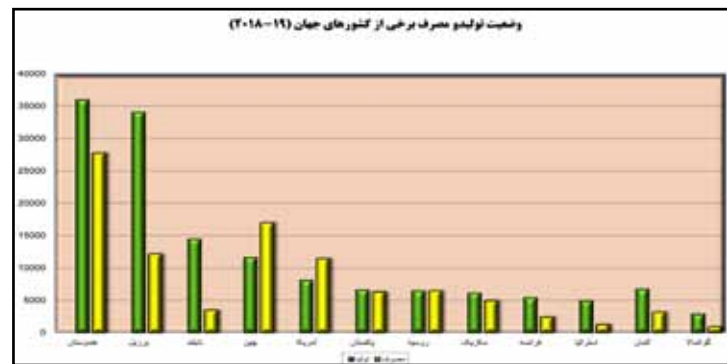
هر دو از توسعه نیافته‌ها

آمار ۱۰ واردکننده و ۱۰ تولیدکننده عمده
شکر در جهان در سال ۱۹-۲۰۱۸ نشان می‌دهد
که اندونزی با واردات ۵/۶ میلیون تن شکر بالاتر
از چین ایستاده است که جمعیت آن بیش
از ۲ برابر اندونزی است. اندونزی یک کشور
توسعه‌یافته با شاخص‌های دنیای امروز است
که مصرف سرانه آن کشور را با رشد زیاد نشان
می‌دهد. در ۱۰ کشور اول تولیدکننده جهان نام
هندوستان در صدر قرار دارد که جای برزیل را

بررسی اقلام و ارقام مربوط به آمار جهانی شکر در سال ۲۰۱۹-۲۰۱۸ برخی نکات جذاب را نسبت به سال‌های پیش از این نشان می‌دهد. یکی از نخستین رخدادهای این ارقام جهانی نسبت به ۵ تا ۱۰ سال قبل این است که نام ایران از فهرست ۱۰ واردکننده عمده جهان خارج شده است. آنهایی که بازار شکر در جهان را همواره تعقیب می‌کنند یادشان هست که در سال‌های فعالیت دولت‌های نهم و دهم ایران همواره یکی از ۱۰ واردکننده عمده شکر در جهان بوده است. در ارقام جداول و نمودارهای این ۲ صفحه می‌توان به برخی نکات توجه کرد که احتمال دارد بازار شکر جهان در آینده را با تحول مواجه کند. برخی از نکات را دربره بازار جهانی شکر در ادامه می‌خوانید:

تفاوت مصرف سرانه

بر اساس اعلام مراکز و منابع معتبر بین‌المللی که در این جداول می‌بینید مصرف سرانه شکر در اروپا در

این بار فریب ترندهای رانت خواران را بی اثر می کنیم

سال‌های ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۲ دوباره اوج گرفت و از ۸۷۷ هزار تن واردات در سال ۱۳۸۸ به عدد ۱۸۰۵ هزار تن واردات در سال ۱۳۸۹ رسیدیم و واردات این محصول در سال ۱۳۹۱ و در حالی که کشور به لحاظ دسترسی به منابع ارزی در بدترین وضعیت بود به ۱۶۸۰ هزار تن رسید. حالا و در حالی که تولید شکر در داخل با

تنگنا بیفتد، برخی از مدیران دولت دهم را با خود همراه کردند و در شرایطی که تولید شکر در کشور پس از سقوط ۱۳۸۶ به تدریج به سمت بالا می‌رفت توانستند پس از واردات تاریخی ۲۵۲۷ هزار تن شکر در سال ۱۳۸۵ بار دیگر واردات را افزایش دهند.

چند سال پیش و در شرایطی که موضوع تحریم ایران از سوی آمریکا و همچنین سازمان ملل متحد شروع شده بود، برخی از رانته‌خواران تحت عنوان مباشر نزد دولت ارج و قرب پیدا کردند. این افراد با ظاهری دلسوزانه با این توجیه که احتمال دارد در شرایط تحریم ایران از نظر تأمین شکر مورد نیاز در

وارد کنندگان عمده جهان (بیش از یک میلیون تن) ۲۰۱۸-۱۹	
نام کشور	میزان واردات (هزار تن)
اندونزی	۵,۶۰۶
چین	۵,۵۰۰
بنگلادش	۳,۵۰۰
آمریکا	۳,۴۰۰
الجزایر	۲,۳۳۰
امارات	۲,۳۰۰
مالزی	۲,۰۰۶
کره جنوبی	۱,۸۹۶
نیجریه	۱,۷۶۸
عربستان سعودی	۱,۷۳۲
ایتالیا	۱,۷۰۰

صادر کنندگان عمده جهان (بیش از یک میلیون تن) ۲۰۱۸-۱۹	
نام کشور	میزان صادرات (هزار تن)
برزیل	۲۱,۳۱۳
تایلند	۱۰,۸۸۵
استرالیا	۳,۸۰۰
فرانسه	۳,۴۰۰
هندوستان	۳,۰۰۰
آلمان	۲,۰۹۱
گواتمالا	۱,۹۹۱
امارات	۲,۰۰۰

مصرف کنندگان عمده جهان ۲۰۱۸-۱۹	
نام کشور	میزان مصرف (هزار تن)
هندوستان	۲۷,۷۴۲
چین	۱۷,۰۰۰
برزیل	۱۲,۱۵۴
آمریکا	۱۱,۴۵۰
اندونزی	۸,۰۵۴
روسیه	۶,۴۵۵
پاکستان	۶,۳۰۰
مکزیک	۴,۹۵۰
تایلند	۳,۵۰۰
آلمان	۳,۱۸۶
بنگلادش	۲,۵۰۰
فیلیپین	۲,۴۲۵
فرانسه	۲,۴۲۵
جمع	۱۰۸,۱۳۲

پیش از ۵۵.۷ درصد از کل تولید شکر در سال ۲۰۱۸-۱۹ در سیزده کشور فوق مصرف شده است.

بزرگ ترین تولید کنندگان جهان ۲۰۱۸-۱۹		
نام کشور	میزان تولید (هزار تن)	مصرف (هزار تن)
هندوستان	۳۶,۰۰۰	۲۷,۷۴۲
برزیل	۲۴,۰۵۷	۱۲,۱۵۴
تایلند	۱۴,۵۰۰	۳,۵۰۰
چین	۱۱,۴۵۰	۱۷,۰۰۰
آمریکا	۸,۱۳۰	۱۱,۴۵۰
پاکستان	۶,۳۳۵	۶,۳۰۰
روسیه	۶,۵۱۷	۶,۴۵۵
مکزیک	۶,۲۰۰	۴,۹۵۰
فرانسه	۵,۴۲۵	۲,۴۲۵
استرالیا	۴,۹۵۰	۱,۲۷۲
آلمان	۶,۷۶۳	۳,۱۸۶
گواتمالا	۲,۹۰۰	۹۰۰
جمع	۱۴۳,۷۳۷	۹۷,۳۳۶

تولید شکر در هوازده کشور فوق بیش از ۷۴ درصد کل تولید در سال ۲۰۱۸-۱۹ بوده است. بالغ بر ۵۲ درصد از کل مصرف جهان در سال ۲۰۱۸-۱۹ توسط هوازده کشور فوق بوده است.

میزان تولید و مصرف برخی از کشورهای جهان ۲۰۱۸-۱۹ (هزار تن/شکر خام)	
---	--

کشور	کل تولید	کل مصرف	مصرف سرانه (کیلو)
هندوستان	۳۶,۰۰۰	۲۷,۷۴۲	۲۱.۱۵
برزیل	۲۴,۰۵۷	۱۲,۱۵۴	۵۷.۷۹
تایلند	۱۴,۵۰۰	۳,۵۰۰	۵۰.۸۷
چین	۱۱,۴۵۰	۱۷,۰۰۰	۱۲.۲۳
آمریکا	۸,۱۳۰	۱۱,۴۵۰	۲۴.۵
پاکستان	۶,۳۳۵	۶,۳۰۰	۲۹.۸۹
روسیه	۶,۵۱۷	۶,۴۵۵	۶۲.۵
مکزیک	۶,۲۰۰	۴,۹۵۰	۳۸.۸۸
فرانسه	۵,۴۲۵	۲,۴۲۵	۳۶.۹۵
استرالیا	۴,۹۵۰	۱,۲۷۲	۵۳.۶۴
آلمان	۶,۷۶۳	۳,۱۸۶	۳۹.۶۷
گواتمالا	۲,۹۰۰	۹۰۰	۵۶.۲۵
جهان	۱۹۴,۲۴۱	۱۸۶,۳۷۱	۲۴.۶۵

گرفته است. برزیل سال های طولانی در صدر کشورهای تولید کننده قرار داشت.

ذخیره نسبت به مصرف

در حالی که برخی اعتقاد دارند جهانی شدن اقتصاد و سازگاری ها در جهان رشد را تجربه کرده و به همین دلیل احتیاط و محافظه کاری جای خود را به خوش بینی و همکاری داده است اما آمارهای مربوط به

مصرف شکر در جهان بصورت قاره ای (هزار تن/ شکر خام)					
---	--	--	--	--	--

نام قاره	۲۰۱۴-۱۵	۲۰۱۵-۱۶	۲۰۱۶-۱۷	۲۰۱۷-۱۸	۲۰۱۸-۱۹
اروپا	۳۱,۱۹۷	۳۰,۹۱۸	۳۰,۸۵۱	۳۱,۰۳۲	۳۱,۱۴۶
آفریقا	۲۰,۳۵۶	۲۱,۱۰۴	۲۱,۹۳۲	۲۲,۴۷۳	۲۳,۰۵۸
آمریکای مرکزی و شمالی	۲۰,۶۵۹	۲۰,۷۶۵	۲۱,۱۵۱	۲۱,۳۴۴	۲۱,۵۱۲
آمریکای جنوبی	۲۰,۶۰۶	۱۹,۹۳۵	۱۹,۵۷۳	۱۹,۸۸۳	۲۰,۰۶۰
آسیا	۸۲,۰۳۰	۸۵,۴۹۳	۸۵,۴۵۸	۸۷,۳۹۰	۸۸,۹۲۶
اقیانوسیه	۱,۶۸۳	۱,۶۴۳	۱,۶۴۶	۱,۶۴۸	۱,۶۴۶
جمع (جهان)	۱۷۸,۵۳۳	۱۷۹,۸۵۰	۱۸۰,۶۱۴	۱۸۳,۶۷۳	۱۸۶,۳۷۱

تولید شکر در جهان بصورت قاره ای (هزار تن/شکر خام)					
---	--	--	--	--	--

نام قاره	۲۰۱۴-۱۵	۲۰۱۵-۱۶	۲۰۱۶-۱۷	۲۰۱۷-۱۸	۲۰۱۸-۱۹
اروپا	۲۹,۹۸۲	۲۶,۰۵۷	۳۰,۷۸۶	۳۴,۷۴۱	۳۳,۱۶۳
آفریقا	۱۱,۲۷۱	۱۰,۹۲۸	۱۱,۱۰۷	۱۱,۸۰۹	۱۲,۳۸۵
آمریکای مرکزی و شمالی	۲۲,۶۸۹	۲۲,۲۴۲	۲۲,۶۳۸	۲۲,۶۰۳	۲۲,۹۰۵
آمریکای جنوبی	۲۲,۴۳۰	۲۸,۰۱۶	۵۰,۰۳۱	۴۰,۳۶۶	۴۱,۴۱۳
آسیا	۶۸,۸۴۵	۶۱,۶۲۲	۶۰,۰۱۴	۷۸,۶۲۵	۷۹,۱۷۷
اقیانوسیه	۵,۵۱۱	۵,۱۸۲	۴,۹۷۸	۵,۰۵۹	۵,۱۲۴
جمع (جهان)	۱۸۰,۷۳۰	۱۷۲,۰۴۹	۱۷۹,۵۵۵	۱۹۳,۰۸۱	۱۹۴,۲۴۱

مصرف سرانه به تفکیک قاره ها و جهان (هر نفر/کیلوگرم)					
---	--	--	--	--	--

نام قاره	۲۰۱۴-۱۵	۲۰۱۵-۱۶	۲۰۱۶-۱۷	۲۰۱۷-۱۸	۲۰۱۸-۱۹
اروپا	۳۷.۹۶	۳۷.۵۴	۳۷.۳۹	۳۷.۵۵	۳۷.۶۴
آفریقا	۱۷.۵۲	۱۷.۷۵	۱۸.۰۱	۱۸.۰۳	۱۸.۰۷
آمریکای مرکزی و شمالی	۳۶.۴۸	۳۶.۲۸	۳۶.۶۲	۳۶.۶۳	۳۶.۵۹
آمریکای جنوبی	۵۰.۱۳	۴۸.۰۵	۴۶.۷۷	۴۷.۱	۴۷.۱۱
آسیا	۱۹.۷۷	۱۹.۹۳	۱۹.۷۵	۱۹.۹۹	۲۰.۳۰
اقیانوسیه	۲۵.۲۲	۲۲.۷۷	۲۲.۳۸	۲۲.۹۸	۲۲.۴۹
جهان	۲۴.۶۳	۲۴.۵۵	۲۴.۳۹	۲۴.۵۵	۲۴.۶۵

این مقطع از زمان با چشم هایی باز و گوش هایی تیزتر از هر زمان دیگر رفتار برخی رانت خواران را که در پوشش های گوناگون منتظر غفلت اند را رصد می کنند و این بار اجازه نخواهند داد از سوراخ واردات به بهانه تحریم دوباره گزیده شویم. این روزها همه باید حواسمان باشد که ترندهای این گروه از افراد به بهانه های مختلف ساز واردات شکر را کوک نکنند و زحمت چند ساله بخش تولید را هدر ندهند.

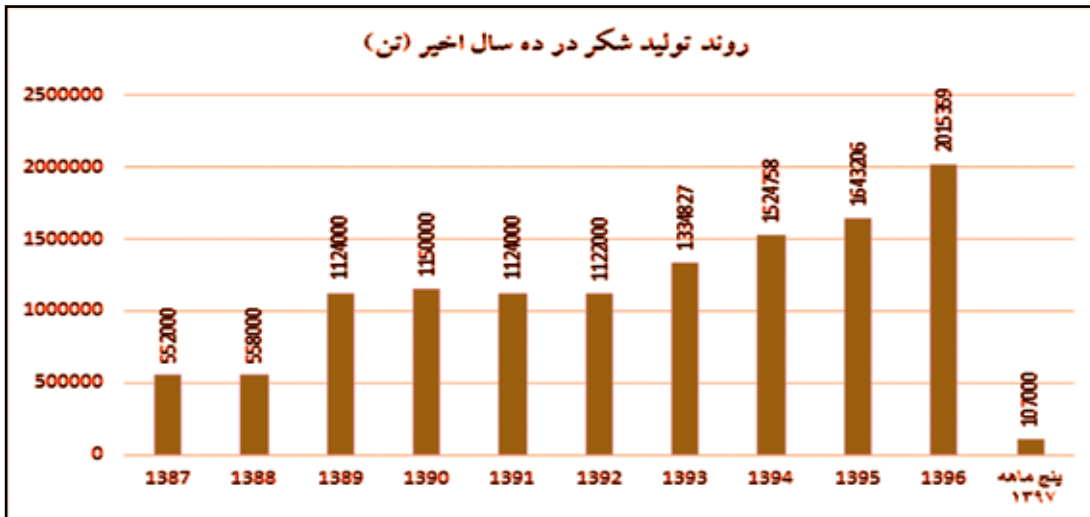
شکر مواجه شویم مدیرانی را به سمت واردات هدایت کنند. اما به نظر می رسد در وضعیت ۱۳۹۷ در مقایسه با ۱۳۹۱ با مدیریت ارشد در وزارت متولی تولید مواجه هستیم که با تجربه تر از هر وقت دیگری صیانت از تولید داخل را در دستور کار قرار داده است. واقعیت این است که تولید کنندگان قند و شکر یعنی مدیران ده ها کارخانه و نهادهای حساس تولید داخل در

توجه دقیق وزارت جهاد کشاورزی و تلاش شبانه روزی کارکنان صنعت قند و شکر و زحمتهای طاقت فرسای چغندرکاران و نیشکرکاران به مرز مصرف کل نزدیک شده است، احتمال اینکه برخی افراد دوباره با همان ترندهای قدیمی مراکزی را به سمت واردات سوق دهند، وجود دارد. ممکن است برخی افراد با ظاهری دلسوزانه نزد دولت رفته و از افزایش ذخیره احتیاطی کالایی مثل شکر بگویند و یا از اینکه نباید با تنگنای

رشد بی‌سابقه تولید شکر در ۱۲۳ سال گذشته؛

تخصیص ارز ۴۲۰۰ تومانی برای واردات شکر خام توجیه ندارد

رشد بی‌سابقه تولید شکر در ۱۲۳ سال گذشته شکر از جمله محصولاتی است که کاربرد فراوانی در صنایع غذایی و تولید سایر محصولات دیگر دارد. به همین منظور، دولت شکر خام را در فهرست کالاهای اساسی قرار داد تا برای واردات آن ارز دولتی اختصاص دهد. آمارها نشان می‌دهند، در سال ۱۳۹۶ تولید شکر نسبت به سال ۹۵ حدود ۲۳ درصد رشد داشته است. آیا با این وضعیت رشد تولید، نیاز است به شکر خام ارز دولتی پرداخت شود؟

به گزارش «تابناک اقتصادی» شکر از جمله کالاهای خوراکی محسوب می‌شود که کاربرد فراوانی در تولید محصولات دیگر و صنایع غذایی دارد. از این روی، افزایش قیمت این محصول یا کاهش عرضه آن به شدت می‌تواند تولید سایر محصولات و صنعت غذایی کشور را تحت تأثیر قرار دهد و از این طریق بر زندگی مردم تأثیر گذار باشد.

به همین منظور دولت سعی کرده است تا همواره این کالا را به عنوان کالایی اساسی در نظر بگیرد. با رونمایی از بسته جدید ارزی در شانزدهم مرداد ۱۳۹۷، شکر خام از جمله اقلامی بود که دولت آن را در فهرست کالاهای اساسی قرار داد و برای واردات آن ارز ۴۲۰۰ تومانی در نظر گرفت. شایان ذکر است، شکر خام شکری است که می‌توان با تصفیه آن به شکر سفید دست یافت.

پرسش اینکه آیا نیاز است تا اولاً شکر خام را برای تولید شکر سفید وارد کنیم و ثانیاً آیا نیاز است برای آن ارز ۴۲۰۰ تومانی در نظر گرفته شود؟ برای اینکه بدانیم آیا نیاز به واردات شکر داریم یا خیر، باید میزان تولید این محصول

میزان مصرف آن را بررسی کنیم. در سال‌های گذشته، روند تولید این محصول بسیار خوب بوده است، بطوری که طبق مصاحبه مورخه ۱۵ مرداد ۱۳۹۶ علیرضا اشرف رئیس هیأت‌مدیره انجمن صنایع قند و شکر ایران، اگر برخی شرایط جور باشد، کشور می‌تواند در پایان دولت دوازدهم جشن خودکفایی کامل تولید شکر را بگیرد. روند تولید این محصول نشان می‌دهد، در ده سال اخیر شیب افزایش تولید بسیار بالا بوده است. همان‌گونه که دیده می‌شود در سال ۱۳۹۵ میزان تولید شکر یک میلیون و ۶۴۳ هزار و ۲۰۶ تن بوده است که این میزان با رشد ۲۳ درصدی به دو میلیون و ۱۵ هزار و ۲۶۹ تن رسیده است. در ۵ ماهه نخست سال جاری نیز ۱۰۷ هزار تن شکر تولید شده است. عباس کشاورز معاون زراعت وزیر جهاد کشاورزی در همین باره طی مصاحبه‌ای اعلام کرد، تولید شکر از چغندر و

نیشکر در سال ۹۶، در مقایسه با سال ۹۲ بیش از ۸۰ درصد رشد داشته و این میزان تولید در عمر ۱۲۳ ساله این صنعت در کشور بی‌سابقه بوده است.

بنابراین میزان تولید، رشد بسیار خوبی داشته است؛ اما برای پاسخ به این پرسش باید میزان مصرف شکر در ایران را نیز در نظر بگیریم. طبق گفته رئیس هیأت‌مدیره انجمن صنایع قند و شکر ایران، میزان مصرف شکر در ایران طبق برآوردهای انجام شده، دو میلیون و یکصد تا دو میلیون و ۲۰۰ هزار تن است؛ بنابراین، آمارهای تولید و مصرف نشان می‌دهد که تولید شکر به میزان مصرف آن نزدیک شده است و اختلاف بسیار ناچیزی تا خودکفایی کامل در تولید شکر وجود دارد. این آمارها نشان می‌دهند، مانع‌آزی به واردات شکر نداریم و در سال حمایت از کالای ایرانی تمرکز مسئولان بر تولیدکنندگان شکر

داخلی باشد تا واردکنندگان و باید ارز ۴۲۰۰ تومانی برای واردات شکر خام پرداخت نشود. شایان ذکر است، میزان واردات شکر خام در پنج ماهه نخست سال جاری ۸۷ هزار تن به ارزش ۴۰ میلیون و ۷۷۱ هزار و ۲۱۰ دلار بوده است. یادآوری این نکته نیز ضروری به نظر می‌رسد که در سال ۱۳۸۴ واردات بی‌رویه شکر به کشور باعث شد تا میزان تولید از یک میلیون و ۲۴۸ هزار تن در کمتر از دو سال به کمتر از ۵۵۰ هزار تن برسد. این کاهش یک سومی تولید تبعاتی چون کاهش اشتغال، خروج ارز از کشور و خالی شدن مزارع از کشت نیشکر و چغندر قند را به همراه داشت. بنابراین همین تجربه کافی است تا ارز دولتی برای واردات شکر را قطع و بجای آن از کشاورزان و کارخانه‌های قند و شکر حمایت کنیم و نگذاریم حالا که به یک قدمی خودکفایی در تولید شکر رسیده‌ایم دوباره به عقب بازگردیم.

حمایت سفت و سخت ترامپ از کشاورزی

کارهایی انجام خواهند داد». آقای چاد باون از اعضای مؤسسه پیترسون برای مطالعات اقتصاد بین‌الملل (Peterson Institute for International Economics) نیز هشدار مشابهی را بیان کرده است. وی در یک پست توییتری اظهار کرد: «یارانه‌های بیشتر برای زارعان آمریکایی می‌تواند تنشهای اقتصادی بین دو قدرت اقتصادی جهان در پی داشته باشد. ترامپ به تعرفه‌های چین سیلی می‌زند ولی کشاورزان اروپا، کانادا، استرالیا و آرژانتین که از سیاست‌های حمایتی کشاورزی ترامپ در تنگنا هستند، از دولت خودشان درخواست اجرای اعمال متقابل را دارند».

در این باره راجیو بیسوس اقتصاددان ارشد آسیا-اقیانوس آرام، در گفت‌وگو با شبکه CNBC آمریکا اظهار داشت: «بعید است که هر اقدام حمایتی ایالات متحده آمریکا افزایش تعرفه وارداتی یا اعطای یارانه به کشاورزان خود را در قبال چین، مؤثر باشد زیرا چین همیشه می‌تواند اقدامات مقابله‌ای را تحمیل کند. اصطلاح «این به آن در» در چنین موقعیت‌هایی کاربرد دارد و در این شرایط سایر صادرکنندگان محصولات کشاورزی سود خواهند برد زیرا چین ممکن است خرید بیشتر از آنها را به‌جای خرید از آمریکا مدنظر قرار دهد. این بدان معنی است که آمریکا بازار چین را از دست خواهد داد اما تصور ترامپ این است که یارانه‌های بیشتر به کشاورزان می‌تواند توان رقابتی کشاورزان را در سطح بین‌المللی حفظ نماید».

پردو وزیر کشاورزی دولت خود خواست تا از اختیارات گسترده خود برای اجرای برنامه‌های حمایتی در اعطای یارانه جبرانی به کشاورزان استفاده کند.

آمریکا همچنان درصدد است تا بخش کشاورزی خود حداقل آسیب را از نزاع اقتصادی خود با چین بخورد و کارشناسان اظهار می‌کنند که تلاش دونالد ترامپ برای حمایت از بخش کشاورزی در برابر تعرفه‌های تهدیدآمیز چین می‌تواند به تجارت این کشور با سایر دولت‌ها آسیب بزند و بازار جهانی را متأثر نماید بطوری که با افزایش حمایت‌های ترامپ از کشاورزی نگرانی‌هایی برای جامعه کسب‌وکار بین‌الملل (International Business Community) نیز ایجاد شده است. چراکه تصمیم کابینه ترامپ به ارایه یارانه‌های حمایتی بیشتر به کشاورزان، ممکن است مقدمه‌ای برای ارایه تعرفه‌ها و یارانه‌های بیشتر برای صادرکنندگان محصولات کشاورزی همچون اتحادیه اروپا و برزیل به شمار آید. به گفته سیمون باپتیست مدیر بخش آسیایی و اقتصاددان ارشد واحد خبری اکونومیست «یارانه بیشتر برای آمریکا دول ثالثی را نیز وارد مناقشات خواهد کرد و این در حالی است که دولت‌های دیگر انتظار دارند بنا بر دخالت سازمان تجارت جهانی (WTO) کمترین آسیب را از این درگیری‌ها دریافت نمایند. باید اطمینان داشت که هر عملی آمریکا برای حفاظت از بخش کشاورزی خود در برابر تعرفه‌های چین انجام دهد، سایر کشورها نیز در برابر آن

منابع خبری اعلام کردند: ترامپ با افزایش یارانه‌های حمایتی کشاورزی به تعرفه‌های بالای چین سیلی می‌زند و سعی می‌کند بخش کشاورزی آمریکا حداقل آسیب را از نزاع اقتصادی با چین ببیند.

به گزارش خبرنگار مهر، پس از جولای ۲۰۱۸ و اعمال تعرفه بالا بر واردات محصولات کشاورزی آمریکا توسط چین، ترامپ با تخصیص یارانه جبرانی، از کشاورزان خود در برابر این عمل چین محافظت می‌کند. به گفته کارشناسان اقتصادی آمریکا، حمایت‌های سنگین ترامپ از کشاورزی ممکن است سایر بخش‌های اقتصادی این کشور را تضعیف کند.

به نقل از سایت خبری آمریکایی CNBC اعمال سیاست‌های حمایتی کشاورزی آمریکا همیشه مورد اعتراض بسیاری از کشورها من جمله چین و هند بوده است. روزنامه Global Times (رسانه دولتی چین) در ماه گذشته (مارس ۲۰۱۸) طی یادداشتی بیان کرد که یارانه‌های دولت ایالات متحده به زارعان سویا مزیت رقابتی ناعادلانه برای فروش این محصول در چین ایجاد کرده است. در نتیجه، پکن طی بیانیه‌ای تعرفه‌هایی بر محصولات آمریکایی از جمله سویا که ارزشمندترین محصول صادراتی کشاورزی آمریکا به چین است اعمال کرد.

در پاسخ به این حرکت، ترامپ نیز درخواست ۱۰۰ میلیارد دلار تعرفه‌ی بیشتر بر محصولات کشاورزی چینی را ارایه داد و از سانی

این روزهای ایران و مسئولیت اجتماعی ما

علیرضا اشرف

دبیرکل اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی

هرگز، هیچ ملت و سرزمینی در کره خاکی نبوده است که همه دوران زندگی‌اش بی‌درد و رنج و بی‌سختی بوده باشد. همه سرزمین‌ها و ملت‌ها روزهای ناخوش را دیده‌اند و اتفاقاً پس از سپری کردن آن روزهای سخت بوده که طعم خوشی را بیش از پیش احساس کرده‌اند. ایران و ایرانیان نیز در جامعه‌های انسانی قرار داشته و دارند و در پویش تاریخی خود روزهای خوش و ناخوش را تجربه کرده‌اند. بنابر آنچه از سوی متخصصان و فعالان اقتصادی بیان می‌شود این است که ایرانیان این روزها به دلایل گوناگون از نظر شرایط کسب و کار و زندگی در وضعیت مساعدی به سر نمی‌برند. تردیدی نیست وقتی یک فرد و خانواده و جامعه اگر با گرفتاری کسب و کار و معیشت مواجه شود در سایر مقوله‌های زندگی نیز مؤثر خواهد بود. نگرانی از آینده اقتصادی سرزمین و میهن و مردم یک دغدغه مهم و دلسوزانه است. خانواده‌های زیادی از داشتن حداقل‌های زندگی مادی محروم هستند، خانواده‌هایی که خود یا فرزندان‌شان شغل بایات و درآمد کافی ندارند.

در این وضعیت مردم و میهن، هر انسان دلسوز و باوجدانی به این می‌اندیشد که برای حل گرفتاری خود و دوستان و آشنایان و کشور کاری کند. با توجه به اینکه دلسوزان به کشور و مردم ایران در موقعیت‌های شغلی و اجتماعی متفاوتی قرار دارند برای کمک به جامعه راهکارهای متفاوتی را نیز مورد توجه قرار می‌دهند. در این روزهای نه‌چندان آسان است که هنر و جوهر افراد، گروه‌ها و سازمان‌ها نمود پیدا می‌کند و کارآمدی باید در اوج باشد. اوج کارآمدی این است که «مسئولیت اجتماعی» به مثابه یک مقوله شریف و راهگشا در کانون توجه باشد. درباره مسئولیت اجتماعی که پدیده‌ای مدون و کارساز و قدرتمند است تعریف‌های متعدد صورت پذیرفته و ابعاد و اندازه آن به لحاظ کمی و کیفی براساس تجربه‌های مختلف، بحث‌های گوناگونی شده است.

در این نوشته کوتاه قصد بازتعریف یا ارائه راه‌حل‌های فنی - تکنیکی درباره خود این مقوله را نداریم و تنها به این بسنده می‌کنیم که ضرورت درک ذهنی و کارشناسانه و دقیق از مقوله مسئولیت اجتماعی باید در میان اقشار گوناگون به ویژه نزد فعالان اقتصادی جا بیفتد. اگر هر فردی با هر مقام و منصب و موقعیت شغلی ضرورت مسئولیت اجتماعی را درک کرده و براساس اصول این پدیده ضمن اینکه زندگی خود را سامان می‌دهد به فکر بهبود وضعیت جامعه باشد می‌توان امیدوار بود که جامعه‌ای سالم، پایدار و بالنده داشته باشیم.

گام اول در مسیر نقش‌آفرینی، داشتن مسئولیت اجتماعی است، یعنی اینکه افراد در بطن جامعه‌ای که در آن زندگی می‌کنند قرار بگیرند و از تحولات و دگرگونی‌های اجتماعی و سیاسی جامعه خویش و آدم‌هایی که در پیرامون‌شان قرار دارند آگاه باشند. بی‌اعتنایی به مردم و نادیده انگاشتن دردها و رنج‌ها

و گرفتاری‌های جامعه بدترین اتفاقی است که می‌توان برای افراد تصور کرد. به نظر می‌رسد پذیرفتن اینکه باید «مسئولیت اجتماعی» را شناخت و اصول و قاعده و آموزش‌های آن را فرا گرفت و به کار برد یکی از گام‌های مهم است. پس از آن مرحله است که افراد دارای احساس مسئولیت اجتماعی به فراخور توانایی ذهنی و داشتن امکانات برای انجام برخی امور باید آماده شوند. در حال حاضر سؤال این است برای شرایطی که جامعه ایرانی در آن به سر می‌برد چه می‌توان کرد و در محدوده مسئولیت اجتماعی چه گام‌هایی می‌توان و باید برداشت؟ با توجه به مخاطبان ارجمند مجله اتاق بازرگانی که اکثریت آنها از نخبگان اقتصاد کشورند و نیک و بد روزگار را به خوبی شناسایی کرده‌اند چند نکته را یادآور می‌شوم.

۱- به نظر می‌رسد بزرگ‌ترین معضل اجتماعی، اقتصادی ایران در حال حاضر گسترش دامنه و ژرفای فساد اقتصادی است که متأسفانه هر روز بر ابعاد آن اضافه می‌شود. شناخت ابعاد فساد، سرچشمه‌های فساد و شناخت و معرفی مفسدان اقتصادی در شرایط حاضر یکی از مهم‌ترین کارهایی است که می‌توان در ذیل مسئولیت اجتماعی آن را در دستور کار قرار داد. بازرگانان، صنعتگران، معدنکاران و فعالان کشاورزی و سایر فعالیت‌های اقتصادی حاضر در بخش خصوصی باید با احساس مسئولیت اجتماعی در هر جایی که فعالیت می‌کنند مبارزه با فساد را در اولویت قرار دهند و آن را امر به معروف و نهی از منکر بدانیم. به خاطر داشته باشیم که بخش خصوصی اصیل و شریف که قصدش از تجارت و صنعت افزایش سطح رفاه مادی جامعه نیز هست، بدترین ضربه‌ها را از وجود فساد و رانت تحمل نموده است.

۲- مسئولیت اجتماعی به افرادی که آن را قبول دارند و آن را باور می‌کنند یاد می‌دهد که در برابر تنگدستی و تهیدستی شهروندان بی‌اعتنا نباشند و تا جایی که ممکن است به آنها در چارچوب عرف، قانون و اخلاق کمک کنند. در این روزهای سخت مردم ایران که خانواده‌ها با کمبود درآمد مواجه شده و نمی‌توانند نیازهای مادی

خود را برطرف کنند، باید از آنها حمایت کرد. مسئولیت اجتماعی یعنی اینکه تلاش کنیم سطح رفاه مادی خانواده‌های ایرانی سقوط نکند تا که دست به هر کاری بزنند تا در امان باشند. در این روزهای نفس‌گیر که همه باید تا جایی که می‌توانند به تهیدستان و تنگدستان مدد برسانند. دادن وام‌های کوچک با بهره کم و مدت زمان استرداد طولانی، فراهم کردن امکان کار حتی برای چند ساعت در هفته با دادن حقوق ثابت، دلجویی و سخن گفتن با گروه‌های محروم جامعه و دعوت آنها به امید و روزهای خوب از اجزای مسئولیت اجتماعی به حساب می‌آید که در این روزها به کار می‌آیند.

۳- تشویق در صفت‌جویی در منابع از بالاترین سطح تا آحاد مردم امری است بسیار تأثیرگذار در وضعیت فعلی دارد. تعامل با دولت به قصد بهبود وضعیت کلان اقتصادی در ردیف فعالیت‌هایی تحت عنوان مسئولیت اجتماعی قرار می‌گیرد. افراد می‌توانند در هر منصب و موقعیتی با نیت بهبود وضعیت با دولت و مدیران دولتی تعامل برقرار کرده و ضمن اینکه راهکارهای خود برای شرایط مناسب‌تر فعالیت‌های اقتصادی را ارائه می‌دهند راه صلح و دوستی بیشتر بخش خصوصی با دولت را فراهم کنند. گفت‌وگو با مدیران سایر قوا و نهادهای قدرت نیز در ذیل مسئولیت اجتماعی قرار می‌گیرد. این یک رخداد فردی و با احساس خوشبخت‌تر کردن جامعه از سوی افراد و دارندگان بنگاه‌ها انجام می‌شود و ضرورتی ندارد حتما در قالب تشکیلات و تشکل‌ها صورت پذیرد.

۴- مسئولیت اجتماعی به مثابه یک آموزه کارساز در این روزهای سخت کسب و کار ایرانیان می‌گوید که به مدیران اداره‌کننده جامعه کمک کنیم گره اصلی کارها را یافته و با باز کردن آن برای پیشرفت و توسعه کشور گام برداریم. شناخت گره اصلی و معرفی آن یک اقدام مهم در ذیل مسئولیت اجتماعی در این شرایط است.

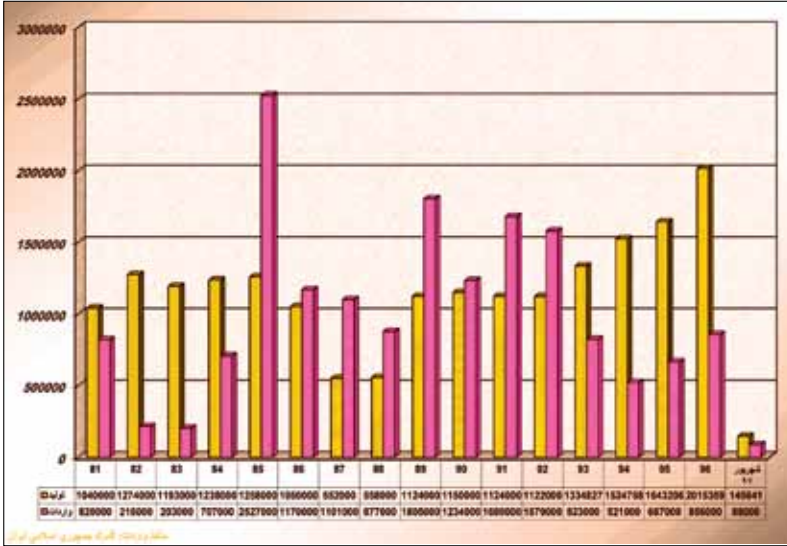
۵- در پایان باید از سیاستگذاران و مدیران عالی انتظار داشت که خیلی باورهایی که در نهایت رفاه و زندگی مردم را تأمین نمی‌کنند را مسئولیت اجتماعی دانست و باید پاسخگوی این موارد باشیم.

این روزها ارزش کار معلوم می شود

نمودار تولید و واردات شکر از سال ۸۰ تا پایان شهریور ماه سال ۱۳۹۷
(ارقام به تن)

برخی افراد هنوز با اندیشه های عجیب هستند که باور دارند می توان کالاهایی مثل برنج، شکر، روغن نباتی را ارزان تر از تولید داخل تهیه کرد و بهتر است این کار انجام شود چون مقرون به صرفه است. این اندیشه اما در میان هیچ آدم علاقمند به سرزمین و حتی هیچ آدم صرفاً اقتصادی جایی ندارد. تولید غذا در داخل کاری است که اکثریت کشورها با هر گرایش سیاسی و اقتصادی و فکری انجام می دهند. هنوز در ژاپن با وجود همه فشارهایی که وارد شد تولید برنج با حمایت های آشکار و پنهان دولت انجام می شود و هنوز کشورهای اروپایی حاضر نیستند همه تولید شکر خود را به دست بازار بسپارند و این کاری است که کانادا نیز انجام می دهد. در ایران نیز خوشبختانه دولت دوازدهم بر سر این عقیده که می توان در تولید برخی محصولات مثل شکر خودکفا شد ایستاد و ارزش این کار در این روزهای سخت که دلار نایاب است و انتقال هر دلار با هزاران دشواری انجام می شود آشکار شده است. اگر قرار بود میزان واردات سرانه شکر در سال های ۱۳۹۳ تا ۱۳۹۶ معادل سال های ۱۳۸۵ تا ۱۳۸۸ باشد اکنون به جای حدود ۱۳۰۰ میلیون دلار واردات کل شکر در ۴ سال ۱۳۹۳ تا ۱۳۹۶ باید دست کم ۲ برابر این رقم واردات داشتیم که در این شرایط و انفسای کمبود دلار زحمت زیادی برای کشور بود. ارزش هر تصمیمی که شاید در اوایل کمی فشار وارد کند اما بعدها آسایش ذهنی می آورد را باید به مرور زمان فهمید و این چیزی است که این روزها می توان درباره تولید شکر در داخل به آن افتخار کرد.

واردات شکر خام بصورت ماهیانه از سال ۱۳۸۵ تا سال ۱۳۹۷ (ارقام هزار تن)

ردیف	سال	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	جمع
۱	۱۳۸۵	۱۵۴	۹۴	۱۱۱	۲۰۵	۳۰۷	۱۹۲	۱۸۷	۲۲۳	۱۹۴	۲۹۸	۲۴۰	۲۷۶	۲۴۸۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۱۵۴	۲۴۸	۳۵۹	۵۶۴	۸۷۱	۱۰۶۳	۱۲۵۰	۱۴۷۳	۱۶۶۸	۱۹۶۵	۲۲۰۵	۲۴۸۱	۲۴۸۱
۲	۱۳۸۶	۲۳۶	۲۲۸	۱۱۲	۵۴	۱۱۱	۱۳۳	۶۱	۵۵	۶۵	۲۷	۵۰	۳۸	۱۱۷۰
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۲۳۶	۴۶۴	۵۷۶	۶۳۰	۷۴۱	۸۷۴	۹۳۵	۹۹۰	۱۰۵۵	۱۰۸۲	۱۱۳۲	۱۱۷۰	۱۱۷۰
۳	۱۳۸۷	۲۸	۲۹	۸۸	۸۹	۱۴۹	۱۷۳	۲۴	۶۸	۶۵	۱۲۶	۱۶۹	۹۳	۱۱۰۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۲۸	۵۷	۱۴۵	۲۳۴	۳۸۳	۵۵۶	۵۸۰	۶۴۸	۷۱۳	۸۳۹	۱۰۰۸	۱۱۰۱	۱۱۰۱
۴	۱۳۸۸	۱۱۹	۱۰۸	۵۷	۶۴	۴۲	۳۳	۹۴	۴۶	۴۵	۷۴	۱۲۲	۷۳	۸۷۷
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۱۱۹	۲۲۷	۲۸۴	۳۴۸	۳۹۰	۴۲۳	۵۱۷	۵۶۳	۶۰۸	۶۸۲	۸۰۴	۸۷۷	۸۷۷
۵	۱۳۸۹	۶۹	۱۰۷	۱۲۲	۲۳۴	۳۱۲	۳۳۰	۱۶۱	۱۱۲	۸۰	۶۳	۷۳	۱۳۲	۱۸۰۵
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۶۹	۱۷۶	۳۰۸	۵۴۲	۸۵۴	۱۱۸۴	۱۳۴۵	۱۴۵۷	۱۵۳۷	۱۶۰۰	۱۶۷۳	۱۸۰۵	۱۸۰۵
۶	۱۳۹۰	۰	۲۴	۱۲	۶۸	۳۰۱	۳۸۴	۳۱	۱۸	۱۷	۱۸۱	۱۴۲	۵۶	۱۲۳۴
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۰	۲۴	۳۶	۱۰۴	۴۰۵	۷۸۹	۸۲۰	۸۳۸	۸۵۵	۱۰۳۶	۱۱۷۸	۱۲۳۴	۱۲۳۴
۷	۱۳۹۱	۵۰	۶۹	۱۲۱	۵۵	۱۵۴	۱۹۶	۱۹۰	۳۷	۲۲۸	۱۵۱	۳۰۷	۱۲۳	۱۶۸۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۵۰	۱۱۹	۲۴۰	۲۹۵	۴۴۹	۶۴۵	۸۳۵	۸۷۲	۱۱۰۰	۱۲۵۱	۱۵۵۸	۱۶۸۱	۱۶۸۱
۸	۱۳۹۲	۸۸	۱۵	۸۸	۱۱۴	۶۱	۱۵۹	۲۰۷	۱۱۵	۱۴۶	۱۳۴	۲۲۵	۲۲۷	۱۵۷۹
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۸۸	۱۰۳	۱۹۱	۳۰۵	۳۶۶	۵۲۵	۷۳۲	۸۴۷	۹۹۳	۱۱۲۷	۱۳۵۲	۱۵۷۹	۱۵۷۹
۹	۱۳۹۳	۱۶۵	۱۳۷	۲۱۱	۵۷	۴۰	۶۷	۴۷	۱۹	۸۰	۰	۰	۰	۸۲۳
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۱۶۵	۳۰۲	۵۱۳	۵۷۰	۶۱۰	۶۷۷	۷۲۴	۷۴۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳
۱۰	۱۳۹۴	۰	۵۵	۱۱۸	۹۰۲	۱۲	۷۰	۱۰۷	۱۷۵	۱۰۵	۲	۵	۲۴	۵۲۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۰	۵۵	۱۷۰	۲۱	۲۳	۱۰۳	۲۱۰	۳۸۵	۴۹۰	۴۹۲	۴۹۷	۵۲۱	۵۲۱
۱۱	۱۳۹۵	۰	۰	۰	۲۵	۲۲۱	۱۷۰	۷۶	۵۰	۶۶	۶۸	۰	۱۶	۶۶۷
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۰	۰	۰	۲۵	۲۴۶	۳۹۱	۴۶۷	۵۱۷	۵۸۳	۶۵۱	۶۵۱	۶۶۷	۶۶۷
۱۲	۱۳۹۶	۰	۱۹۵	۲۲۹	۱۲۹	۱۳۸	۱۶	۰	۵۵	۰	۱۴	۰	۸۰	۸۵۶
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۰	۱۹۵	۴۲۴	۵۵۳	۶۹۱	۷۰۷	۷۰۷	۷۶۲	۷۶۲	۷۷۶	۷۷۶	۸۵۶	۸۵۶
۱۳	سال	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	جمع
	۱۳۹۷	۰	۳۸	۴۹	۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۸۸
۱۳	جمع هر ماه + ماه های قبل	۰	۳۸	۸۷	۸۸	۸۸	۸۸	۸۸	۸۸	۸۸	۸۸	۸۸	۸۸	۸۸

619

آمار واردات شکر از سال ۱۳۸۰ تا پایان شهریورماه سال ۱۳۹۷
به تفکیک واردات دولتی و خصوصی

سال	واردات بخش خصوصی	واردات بخش دولتی	جمع واردات
۱۳۸۰	۰	۹۳۷	۹۳۷
۱۳۸۱	۰	۸۲۰	۸۲۰
۱۳۸۲	۵۶	۱۶۰	۲۱۶
۱۳۸۳	۴۲	۱۶۱	۲۰۳
۱۳۸۴	۸۰	۶۲۷	۷۰۷
۱۳۸۵	۱۴۸۵	۱۰۴۲	۲۵۲۷
۱۳۸۶	۹۶۲	۲۰۸	۱۱۷۰
۱۳۸۷	۱۱۰۱	۰	۱۱۰۱
۱۳۸۸	۸۷۷	۰	۸۷۷
۱۳۸۹	۱۸۰۵	۰	۱۸۰۵
۱۳۹۰	۱۳۳۴	۰	۱۳۳۴
۱۳۹۱	۱۱۷۵	۵۰۵	۱۶۸۰
۱۳۹۲	۹۹۲	۵۸۷	۱۵۷۹
۱۳۹۳	۵۶۲	۲۶۱	۸۲۳
۱۳۹۴	۳۶۴	۱۵۷	۵۲۱
۱۳۹۵	۳۵۸	۳۰۹	۶۶۷
۱۳۹۶	۷۱۸	۱۳۸	۸۵۶
۱۳۹۷	۸۸	۰	۸۸

ماخذ: گمرک جمهوری اسلامی ایران

واردات شکر از سال ۸۴ تا پایان شهریور ماه سال ۹۷ به تفکیک خام و سفید

سال	سفید (هزار تن)	بها (دلار)	خام (هزار تن)	بها (دلار)	جمع واردات (هزار تن)	بها جمع واردات (دلار)
۱۳۸۴	۷۸	۳۰,۱۲۴,۰۰۰	۶۲۹	۱۷۷,۲۵۶,۰۰۰	۷۰۷	۱۹۷,۳۸۰,۰۰۰
۱۳۸۵	۶۳۷	۳۰,۱۲۴,۰۰۰	۱,۸۹۰	۷۲۶,۱۸۳,۵۵۹	۲,۵۲۷	۱,۰۱۷,۴۵۴,۴۶۹
۱۳۸۶	۳۴۸	۳۰,۱۲۴,۰۰۰	۸۲۲	۲۷۴,۴۶۱,۳۶۷	۱,۱۷۰	۴۰۷,۷۷۰,۷۱۰
۱۳۸۷	۱۰۳	۳۰,۱۲۴,۰۰۰	۹۹۸	۲۸۷,۸۰۰,۰۱۳	۱,۱۰۱	۳۰۷,۹۲۴,۰۱۳
۱۳۸۸	۲۷	۳۰,۱۲۴,۰۰۰	۸۵۰	۳۱۵,۸۲۶,۱۱۴	۸۷۷	۳۲۴,۶۴۶,۰۲۰
۱۳۸۹	۰	۰	۱,۸۰۵	۷۰۴,۵۲۰,۴۰۷	۱,۸۰۵	۷۰۴,۵۲۰,۴۰۷
۱۳۹۰	۶	۳,۷۹۹,۵۱۰	۱,۲۲۸	۷۵۲,۱۰۵,۳۳۴	۱,۲۳۴	۷۵۵,۹۰۴,۸۴۴
۱۳۹۱	۰	۰	۱,۶۸۰	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸	۱,۶۸۰	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸
۱۳۹۲	۰	۰	۱,۵۷۹	۸۳۲,۱۸۷,۹۵۸	۱,۵۷۹	۸۳۲,۱۸۷,۹۵۸
۱۳۹۳	۰	۰	۸۳۳	۳۷۷,۴۷۰,۴۴۰	۸۳۳	۳۷۷,۴۷۰,۴۴۰
۱۳۹۴	۴۹	۳۰,۴۷۹,۰۰۳	۴۷۲	۱۵۱,۳۵۸,۵۲۴	۵۲۱	۱۷۱,۸۳۷,۵۲۷
۱۳۹۵	۰	۰	۶۶۷	۰	۶۶۷	۳۲۰,۱۳۴,۹۷۸
۱۳۹۶	۰	۰	۸۵۶	۴۱۴,۷۴۲,۶۳۷	۸۵۶	۴۱۴,۷۴۲,۶۳۷
۱۳۹۷	۰	۰	۸۸	۴۱,۱۷۶,۷۹۴	۸۸	۴۱,۱۷۶,۷۹۴
جمع	۱,۲۴۸	۱۲۴,۸۹۸,۵۱۳	۱۴,۳۸۷	۶,۱۲۷,۵۰۱,۷۵۵	۱۵,۶۳۵	۶,۹۴۵,۵۶۴,۴۰۵

انجمن صنفی کارخانهای قند و شکر ایران

زیر نظر شورای نویسندگان

صفحه آرا: علی صائمی

تلفن و نمابر:

۸۸۹۶۹۰۵۵ - ۸۸۹۶۹۰۳

نشانی: تهران - میدان دکتر فاطمی

خیابان شهید گمنام - شماره ۱۴